

Αγιορείτικες αναμνήσεις

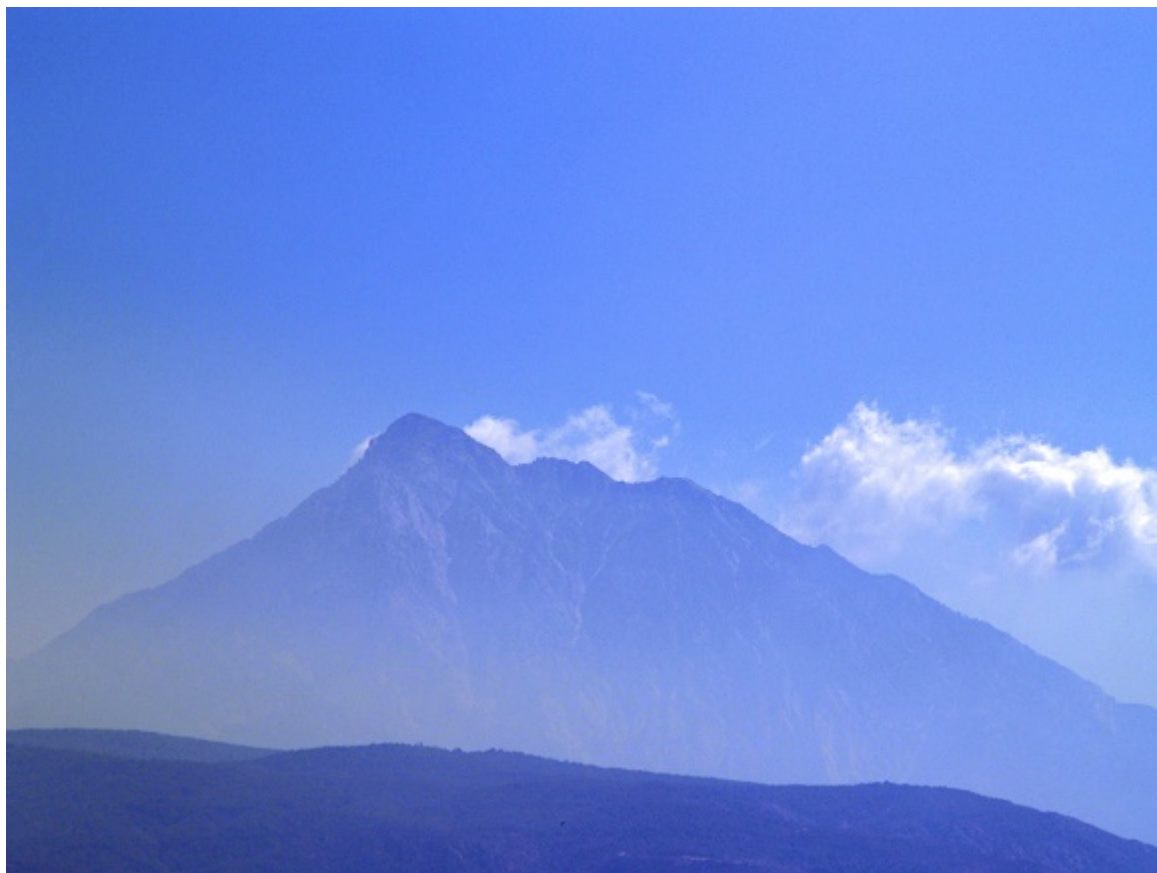
/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

- Ευλογείτε πατέρα Ησαΐα!
- Ω τον κ. καθηγητή! ελάτε, περάστε!

Έτσι λοιπόν αφού προσκυνήσαμε στο ταπεινό ναΐδριο, με τους τρεις Ρουμάνους που συνόδευα, και ψάλαμε “η Παρθένος σήμερον του Υπερούσιον Λόγον και η γη το σπήλαιον.. ” έμεινα με τον πατέρα Ησαΐα να θυμηθούμε την τελευταία ευλογία από τον γέροντα, αρχές Ιουνίου του 1993!

Τον προηγούμενο μήνα εκείνης της χρονιάς, διακονούσαμε στο ναό του Πρωτάτου μια μεγάλη αποστολή του Ομίλου Φίλων Αγίου Όρους με πρόεδρο τον Δημ. Μουρελάτο (ταξ.εα).

Πηγή: [wikicommons.org](https://commons.wikimedia.org)

- Θέλω έναν αλαφρυό... ν' ανέβει τη σκάλα!.

Φωνάζει ο εκκλησιάρχης του Ι. Ναού πατ. Βαρλαάμ. Ανέβηκα λοιπόν ο .. αλαφρυός για να λύνω ένα-ένα τα μέρη του μεγάλου κεντρικού πολυέλαιου, τα έδινα στον πρόεδρο κι από εκεί αλυσίδα, έφταναν στα συνεργεία γυαλισμού με μπράσο και φανέλες, για να επιστρέψουν πάλι με την ίδια σειρά στη θέση τους. Όταν ο πολυέλαιος ήταν καταγυάλιστος και αστραφτερός, ο κ. Μουρελάτος σήμανε... προσκλητήριο για άμεση αναχώρηση στον επόμενο σταθμό της αποστολής που ήταν το κονάκι του γέροντα Παΐσιου!

- Φεύγετε κιόλας;

Διαμαρτύρεται ο πατ. Βαρλαάμ.

- Κοντεύει η πανήγυρις του “Άξιον Εστί” (11 Ιουνίου) και όλα τα μανουάλια και ο “χορός” είναι ακόμη αγυάλιστα!
- Πατέρα Βαρλαάμ (πήρα τον λόγο) αν δεν είναι πολύ αργά, σε δύο εβδομάδες, θα μπορούσαμε να οργανώσουμε μια μικρή ομάδα φοιτητών, γιατί αυτές τις μέρες έχουμε εξετάσεις, και να μας φιλοξενήσετε ώστε μια ολόκληρη μέρα να σας βοηθήσουμε σε ότι χρειάζεστε!
- Να πάρεις και το γυιό μου τον Μιχάλη.

Παρεμβαίνει ο Αντ/δρος Δημ. Μακρίδης (αντιστρ/γος ε.α) και βλέποντας να σηκώνω με απορία τους ώμους, γιατί ο Μιχαλάκης είχε φήμη-ατίθασου νέου, συμπλήρωσε:

- Έ, εσάς κ. καθηγητά σας σέβεται και θα είναι υπάκουος..

Εκείνη την ώρα ο 19 χρονος Μιχάλης, που δεν τα είχε καταφέρει δύο χρόνια με τις πανελλήνιες να περάσει στη Σχολή Ευελπίδων, όνειρο της μητέρας του αλλά όχι και του ίδιου, βλέπω να πλησιάζει τον κ. Μουρελάτο... Υποκρινόμενος πως δεν τον είχα δει παραπονιέμαι:

- Κε Πρόεδρε, μόλις, υποσχέθηκα στον πατ. Βαρλαάμ να φέρω μια ομάδα φοιτητών σε δύο εβδομάδες, να βοηθήσουμε στα διακονήματα του Πρωτάτου για το “ Άξιον Εστί ”. Αλλά, (κλείνοντάς του με νόημα το μάτι) φοβάμαι ότι θα χάσω κανένα στο λαβύρινθο των μονοπατιών, έτσι που δεν έχουν ξανάρθει στο Όρος... Μήπως, στο ΔΣ της άλλης εβδομάδος να βάλετε θέμα για έναν εθελοντή ως οδηγό για βοήθεια;

Ο Μιχάλης, χτυπάει τότε ελαφρά με τον αγκώνα τον κ. Μουρελάτο, κι εκείνος, απευθυνόμενος σ’ εμένα:

- Να κ. Καθηγητά, πάρε τον Μιχαλάκη για να πάτε μετά και στα κονάκια του γέροντα Παΐσιου και του γέροντα Μάξιμου, και όπου αλλού θα έχει το πρόγραμμα σας!

Έτσι λοιπόν, με τον ..“ατίθασο” Μιχαλάκη για οδηγό ετοιμάστηκε μια αποστολή από δέκα τελικά φοιτητές του τμήματος Λογιστικής, του Αλεξάνδρειου ΤΕΙ Θεσ/νίκης όπου δίδασκα, δύο συναδέλφους από άλλα τμήματα της Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας που ζήτησαν να μας συνοδεύσουν και με την ταπεινότητα μου 14.

Καταχάρηκε βέβαια ο πατ. Βαρλαάμ, αν και δυσκολεύτηκε στο θέμα της φιλοξενίας τόσων προσκυνητών στο σπίτι του, ένα νοικοκυρεμένο διώροφο επάνω στη χαμηλή πλαγιά, δίπλα στο μονοπάτι που οδηγεί στη Μονή Κουτλουμουσίου, η Μονή που έχει ως εφέστια εικόνα αυτή της “Φοβεράς Προστασίας”.. Αν όμως περνούσε κανείς σήμερα, θα έβλεπε πως το μεγάλο πέτρινο τείχος που έχτισε στην πλαγιά με έξοδα του ο παλιός εκκλησιάρχης του Πρωτάτου, πατ. Βαρλαάμ, δεν κατάφερε να προστατέψει την πλαγιά από μια φοβερή κατολίσθηση (σαν αυτή των κοινωνικών αξιών..) και το όμορφο εκείνο σπιτάκι μοιάζει κάπως μετέωρο..(όπως και τα ιδανικά και τα όνειρα των παιδιών μας..).

Μόλις έγινε γνωστή η αποστολή που ετοιμάζαμε ήρθε μια φοιτήτρια διακριτικά

στο γραφείο μου μ' ένα μεγάλο δέμα.

- Έχουμε βιοτεχνία με φανέλες και σας έφερα πλάτες για τα μανουάλια και τα καντήλια που άκουσα πως θα πάτε με τα παιδιά, να γυαλίσετε στο Πρωτάτο του Αγίου Όρους!

Να είναι ευλογημένο εκείνο το ταπεινό κορίτσι με την οικογένειά του, που ούτε τα ονόματά τους δεν πρόλαβα να ρωτήσω, να τα δώσω να μνημονεύονται, στο πανηγύρι. Δεν ήθελε προφανώς να φανεί ότι το έκανε για καλύτερο βαθμό στην Φορολογική Λογιστική και την Ελεγκτική που δίδασκα, όπως δυστυχώς επιχειρούσε με κάθε μέσο.. μεγάλος αριθμός των συνήθως απόντων, για να εξασφαλίσει βαθμό με την μεσολάβηση “παραγόντων”.

Κι όταν τους έκλεινα την πόρτα ή το τηλέφωνο, σκαρφίζονταν αιφνιδίως αιτήματα δήθεν παραπονούμενων πως τους αφαιρούσα τις κόλλες στις εξετάσεις και δεν τους άφηνα να γράψουν (δηλ. να.... αντιγράψουν).

- Αυτοί θα μας κυβερνήσουν αύριο,.. επέμενε κάποτε ένας από αυτούς της “εξουσίας” – δεν πρέπει να τους βάλεις ένα άριστα;
- Μα ούτε ήρθαν ποτέ να γράψουν. Αντέτεινα δειλά, στο απότομο και υβριστικό ύφος εκείνου του τόσο απαιτητικού “παράγοντα”. Κι αυτοί που έχουν έρθει, από τα ονόματα που μου λέτε, άφησαν λευκή κόλλα. Πως θα πάρουν άριστα, όταν εσείς κόβετε άλλους, που προφανώς δεν σας ψηφίζουν, για μισή μονάδα μόνο;

Φυσικά όχι άριστα, ούτε τη βάση του πέντε δεν ήταν δυνατόν να βάλω έτσι, χωρίς να το αξίζουν ακόμη και μετά την... απειλή υπηρεσιακού “στελέχους” της Σχολής.

- Πέρασέ τους γιατί... θα σε δείρουνε πολύ άσχημα! (πέφτοντας έτσι συνεχώς σε.. δυσμένεια και μανία καταδίωξης από τους... φύλακες του καθήκοντος!).

Κι όμως πόσες χιλιάδες δεν έχουν πάρει έτσι “πτυχίο”, με τέτοιες παρεμβάσεις σε ασυνείδητους “δημόσιους λειτουργούς” και στη συνέχεια κατέλαβαν δημόσιες θέσεις, με αποτέλεσμα να καταντήσουν τη χώρα περίγελο, ακόμη και εκείνων των ξένων που δημιούργησαν τις αιτίες για χρέη δισεκατομμυρίων!..

Ας επανέλθουμε όμως στην αποστολή μας. Φτάνοντας την πρώτη μέρα, Παρασκευή 10 Ιουνίου στις Καρυές, γύρω στις 13:00 κατευθυνθήκαμε με τα μικρά 12θέσια λεωφορειάκια -ταξί- στη Μεγίστη Λαύρα. Εντυπωσίασε η λεπτομερής ξενάγηση του πατ. Νικηφόρου στη μεγάλη βιβλιοθήκη της Μονής και το Σκευοφυλάκιο, όπως φυσικά και τα “πνευματικά” λόγια του Αρχοντάρη και

εξομολόγου πατ. Βασιλείου, που και πέραν του μεσονυχτίου δέχεται στο μικρό παρεκκλήσιο της Υποδοχής όλους όσους νοιώθουν την ανάγκη της συγχωρητικής ευχής του πνευματικού πριν να κοινωνήσουν των “άχραντων”.

[Συνεχίζεται]